

Han giver os liv, når han taler til os

*Prædiken 3. søndag i fasten (II), Løsning og Århus menighed, 24. febr. 2008, LGJ
Salmer: 171 v.1-3, 155, 464, "Guds barn jeg er", 430, 51, 295v2.*

Evangelium: Johannes 8,42-51

Jesus sagde til dem: "Hvis Gud var jeres fader, ville I elske mig, for det er fra Gud, jeg er udgået og kommet. Jeg er ikke kommet af mig selv, men det er ham, der har udsendt mig. Hvorfor forstår I ikke, hvad jeg siger? Fordi I ikke kan høre mit ord. I har Djævelen til fader, og I er villige til at gøre, hvad jeres fader lyster. Han har været en morder fra begyndelsen, og han står ikke i sandheden, for der er ikke sandhed i ham. Når han farer med løgn, taler han ud fra sig selv; for løgner er han og fader til løgneren. Men jeg siger sandheden, derfor tror I mig ikke. Hvem af jer kan påvise nogen synd hos mig? Når jeg siger sandheden, hvorfor tror I mig da ikke? Den, der er af Gud, hører Guds ord; men I hører ikke, fordi I ikke er af Gud." Jøderne sagde til ham: "Har vi ikke ret i at sige, at du er en samaritaner og besat af en dæmon?" Jesus svarede: "Jeg er ikke besat af en dæmon, jeg ærer derimod min fader, men I vanærer mig. Jeg søger ikke min egen ære; der er en, der søger den, og han dømmes. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der holder fast ved mit ord, skal aldrig i evighed se døden."

Overvældende godt!

I evangeliet taler Jesus om Gud som en Fader. Vi hører at Jesus er udgået fra Faderen og er kommet til os, og at han ærer sin fader, og at vi har al mulig grund til at elske ham. Og til sidst kommer han med dette store løfte: *"Den, der holder fast ved mit ord, skal aldrig i evighed se døden!"*

Når vi lytter rigtigt efter, kan vi overvældes af en virkelighed som er så herlig. Vi ser Gud, vores skaber, som en fader, og får lov at være børn, hans børn. Og hans søn kommer. Kommer til os. Og taler til os.

- Vore tanker går tilbage til, da Guds søn kom som et barn. Vi ser Betlehems marker for os. Vi ser hyrderne og deltager i deres glæde. "Se, jeg forkynder jer en stor glæde. I dag er der født jer en frelser i Davids by." Han er lige kommet. Og han er også vores frelser! - Vi ser måske også os selv på et bjerg, hvor Jesus taler og siger: "Salige er de fattige i ånden. Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdighed. Salige er I når man forfølger jer for min skyld." Salighed og håb vokser som blomster, når han siger sådan. Og i samme prædiken spørger han: "Hvorfor er I bekymrede for jeres liv? Jeres himmelske far ved, hvad I trænger til.! Han ved det, før I beder ham om noget." "Tro, at I har fået det, så skal I få det!" Det er at have Gud som sin far!! - Eller vi står midt blandt en flok disciple, som har mistet modet og ser døden i øjnene. Men med ét ser de Livet. Døden er borte. For de ser Jesus. De hører hans ord. De er hos ham, som har overvundet døden. Og da skal de aldrig personligt se døden – aldrig i evighed. - Eller vore tanker tager os med ud til en grav i nærheden af Betania. For en af Jesu venner er lige død. Jesus kom for sent til at redde ham – sådan så det i hvert fald ud. Men da han kom, kaldte han ham tilbage til livet. Vennen hed Lazarus. Og Jesus kaldte på den døde: "Lazarus, kom herud!" Jesus har i sit hjerte og i sin mund et ord, som gør levende. Det rækker ind i døden. Også ind i vores sjæl og legeme og giver os evigt liv. - Alt dette er overvældende herligt.

Hårde ord

Men evangeliet indeholder også ord, som er konfronterende, skelsættende og vanskelige at holde ud at høre på. For Jesus spørger sine tilhørere: *"Hvorfor forstår I ikke, hvad jeg siger? Fordi I ikke kan*

høre! Og hvorfor kan I ikke høre? Fordi I har Djævelen til Fader.” Derefter beskriver Jesus Djævelen og siger, at han er en morder fra begyndelsen – og en løgner. Og han spørger: *”Hvorfor tror I mig ikke, når jeg siger sandheden? - Fordi I ikke er af Gud.”*

Nu kaldes der andre billeder frem fra bibelhistorien.

- Vi ser Edens have for os. Vi føres i tanken med tilbage til for længe siden, dengang livet var nyt og menneskene splinter nye. Dengang livet begyndte, sneg en løgner sig ind på de første to mennesker, Eva og Adam. Og løgneren stillede dem et spørgsmål og lirkede lidt ved Guds ord. Løgneren såede en lille tvivl og fremsatte en halv usandhed. Og løgneren tog dem. Dermed var døden kommet ind i verden.

Vi fornemmer en underlig døvhed brede sig mellem Eva og Adam. En fremmedgørelse. De er pludselig fremmede for det, Gud havde sagt. Fremmede for hans kærlighed. Og fremmede for hinanden som Guds gode gave til hinanden. Adam siger: *”Kvinden, som du satte ved min side, hun tilbød mig frugten. Derfor er mit liv nu ved at blive ødelagt. Lad mig blive fri for hende, og lad mig være fri for dig, Gud!”*

Han er ved at skille sig fra Gud og fra kvinden, som Gud gav ham. Og hvad har han så? Han har ingen mulighed for at bevare livet. For vi har det ikke i os selv. Og vi kan ikke få børn med os selv. Vi kan ikke få liv og håb uden Gud og uden fællesskab med dem, som Gud har givet os at leve med i kærlighed og troskab.

Samtidig mærker vi, at det nok slet ikke er så længe siden. For det skete også i vores liv. Og vi mærker, at denne virkelighed kan vokse ud af vore egne hjerter: Døvhed. Bebrejdelser. Isolation. Fremmedgørelse. Lige gyldighed med Guds løfter og Guds vilje. Tanker om, at vore egne vurderinger kan være lige så gode som tydelige ord fra Jesus Kristus. At have djævelen til far, og at være afhængig af en løgner – og være villig til at gøre, hvad han siger.

Det er alvorlige påstande og stærke sager. - Vi kan næsten ikke holde ud at høre ham sige det til andre. Og hvis vi vidste, at han ville sige det til os, ville vi nok ikke være kommet i kirke i dag.

Modangreb

Ikke så mærkeligt, at vi hører tilhørerne gå til modangreb: *”Har vi ikke ret i at sige, at du er en samaritaner og besat af en dæmon?”* Modangreb, det er en nærliggende reaktion, når vi ikke kan klare os. Da går vi til modangreb. Vi kender det fra vort forhold til andre mennesker. Modangreb. Vi ser på dem, og hvad de gør. Vi tolker det lynhurtigt. Og vi stikker det i næsen på dem. Så kan de tænke lidt over det og se, om de kan svare. Og hvis de kan svare, har vi mere af sammen slags, som vi kan stikke dem i næsen. Vi kan altid finde noget. For de har mange fejl. De har svage sider, som vi kan udnytte. I familien, i menigheden og i ægteskabet. Hvor er det dog trist. Hvad skal vi med sådan et evangelium? Det er hård og direkte tale Djævelen og os mennesker.

Indgreb

Vi skal høre det, fordi det er den eneste måde at få livet tilbage på. Det er jo den sidste sætning i dag: *”Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der holder fast ved mit ord, skal aldrig i evighed se døden.”*

Jesus går ikke til modangreb, men han foretager i stedet et indgreb. Han griber ind i deres liv med sit ord. Til dem, som ikke kunne høre, fordi de havde et forhold til Djævelen, og som ikke ville vide af sandheden, netop til dem taler Jesus. Men er det ikke nyttesløst? Giver det overhovedet nogen mening? Jesus har jo selv sagt, at de ikke *kan* høre. Hvorfor så tale mere til dem. Hvorfor taler han

til dem og giver dem dette store løfte? Hvordan hænger det sammen? Brorson har fat i det i salmen "Guds igenfødte." *Onde vi vare og døde som stene, / hårde i hjertet som marmor og stål, / det var din mægtige styrke alene, / som os fik reddet og nå'de sit mål, / lod os ved Ånden i ordet fornemme / Frelserens levendegørende stemme. / Halleluja, halleluja!*

Jesus viser os vores virkelighed borte fra Gud – i os selv – og viser os, at der ikke her i verden findes et neutralt sted, hvor vi kan overveje og beslutte os for eller imod Kristus. Dertil er mørket for stærkt – og det har plads i vores væsen og natur på en måde, så vi ikke kan redde os selv. Men han griber ind. Han gør med de jøder, han taler til, og med os i dag, ligesom han gjorde med sin ven Lazarus, som var syg og havde ligget i graven i 3 dage. Da vennen ikke længere kunne høre, og intet liv havde i sig til at rejse sig og komme til Jesus, talte Jesus ind i graven og døden. På samme måde talte Gud også til Adam i Edens have, da Adam anså Gud for sin fjende og Eva for en mislykket hjælper. Da han ikke kunne tro, da talte Gud, og så fik Adam troen på Gud. - Ligesom da jorden var øde og tom, og der endnu ikke var noget liv. Da talte Gud! Mørket og tomheden kunne ikke høre, og alligevel skete der noget uendeligt godt. Gud talte, og der blev lys og liv. Og Gud så, at det var meget, meget godt.

Hans ord gør levende og frelser

Derfor taler Jesus i dag til os. Derfor skal vi gå i kirke. Derfor er andagten og bibellæsningen så alt afgørende for en kristen. For hver eneste af os. Vi får ikke troen ved at holde tænkepauser med os selv. Troen skabes alene af Jesus Kristus, når han taler til os. Og det går han i Bibelens ord, når vi læser det, og det prædikes klart og sandt til os. Derfor behøver vi en menighed, som holder fast ved Jesu ord, så vi også selv kan holde fast ved Jesu ord.

Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der holder fast ved mit ord, skal aldrig i evighed se døden." Med en dobbelt bekræftelse lover Jesus os at holde os i livet i dag og i morgen og i overmorgen – og for evigt.

Det faktum, at du ikke forsvarer dig og går til modangreb, men må give ham ret i det, han har sagt om dig, og det faktum, at du ønsker mere end noget andet at han frelser dig og redder dig, viser, at du kan høre hans ord. Tag det som en bekræftelse på at han har givet dig troen, og at Gud er blevet din fader. Ellers ville du ikke kunne høre det og tro det!!

Du hører Jesu ord. Dette ord er i sig selv din redning. Da skal vi aldrig i evighed se døden. Vi skal høre om døden, høre og mærke, at vi i os selv er dødsens. Men vi skal aldrig smage den. For Jesus smagte den for os. Han drak bægeret ud, dødens og dommens bæger. Og nu er det tømt. Derfor er der ingen død og dom til dig. Derfor er vi salige! Det er grunden til, at vi kan sætte alt vort håb til ham og klynger os til hans ord. Amen.

Lagt på www.vivit.dk 24.02.2008